

Πουλιάκης Ιωάννης
Αγίου Σώστη 15
121 38 Περιστέρι
GREECE

Δωρεά στην εφημερίδα ΚΝ

**Ο Αγαπητός πατριώτης μας
Χαράλαμπος Γιαννόπουλος
(εγγονός Μιχ. Παπαμιχαήλπουλου)
προσφέρει στην εφημερίδα «ΚΝ»
το ποσό των [300€]
στη μνήμη της συζύγου του
Ελένης Γιαννοπούλου**

Πέρασαν τριάντα χρόνια!

Οι τελευταίοι ζευγολάτες.

Η ΙΣΧΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ

Είναι πλέον φανερό τι μπορεί να πετύχει μια ομάδα ανθρώπων που σκέφτονται και ενεργούν κάτω από τον ίδιο σκοπό που δεν είναι άλλος από την αγάπη για το χωριό μας. Θέλω πρώτα απ'όλα να δώσω συχαρητήρια και στους δύο συλλόγους για την επιτυχημένη διοργάνωση όλων των εκδηλώσεων φέτος το καλοκαίρι. Είναι πολύ ενθαρρυντικό ότι νέοι άνθρωποι με φρέσκιες ιδέες με την καθοδήγηση των ωριμότερων στα χρόνια και πιο πεπειραμένων μελών ενεργώντας συντονισμένα να δημιουργούν! Το φετινό πανηγύρι κατά την γνώμη μου ήταν το καλύτερο τουλάχιστον της τελευταίας πενταετίας. Αντιλαμβανόμενοι τις εποχές η απόφαση για την πληρωμή της ορχήστρας έφερε θεωρώ και το ανάλογο

αποτέλεσμα. Η εκδρομή στο Κεφαλόβρυσσο επίσης υπήρξε μια φρέσκια ιδέα που έφερε κοντά νέους και μεγαλύτερους και έδωσε σαφώς μια διαφορετική νότα. Χαίρομαι πολύ σαν Κρεμασιώτης όταν ξεπερασμένες ιδέες και αντιθέσεις μπαίνουν στην άκρη και όλοι μαζί σαν μια γροθιά αντιμετωπίζουμε καταστάσεις. Δίνεται ένα ηχηρό μήνυμα και αποτελεί παράδειγμα και για αυτούς που ακολουθούν. Ελπίζω το φετινό καλοκαίρι να αποτελέσει σταθμό και για τα επόμενα, ώστε όλο και περισσότεροι Κρεμασιώτες να εμπλέκονται στα λεγόμενα «κοινά» που δεν είναι κάτι αόριστο και γενικό αλλά τελικά κάτι προσωπικό για τον καθένα μας!

Χρήστος Γκλιάνης

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ο περασμένος Νοέμβρης ξεκίνησε με καλοκαιρινό πρόσωπο. Οι ζεστές βραδιές επέτρεπαν να απολαμβάνουμε το προεκλογικό κλίμα έξω από τα μαγαζιά της πλατείας. Οι φανατισμοί δεν υπήρχαν, επί τέλους όλο και περισσότερο κατανοούν πως τίποτε δεν προσέφεραν οι αντιπαράθεσεις.

Από τους υποψήφιους τη πρώτη Κυριακή δεν εξελέγη Δήμαρχος, στο τοπικό συμβούλιο εξελέγησαν οι Χρήστος Κοσμάς, Αλέκος Πριφτάκης, Κώστας Παπαμιχαήλπουλος. Πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου αναδείχτηκε ο Αλέκος Πριφτάκης με συμβούλους τους άλλους δυο εκλεγέντες.

Την επομένη Κυριακή έγιναν επαναληπτικές εκλογές, που με ελάχιστη διαφορά αναδείχτηκε Δήμαρχος ο Γιάννης Γρυπιώτης.

Δημοτικός σύμβουλος εξελέγη ο πατριώτης μας Τάκης Αθ. Παυλάκης με το πλησιονηφίσαντα συνδυασμό.

Στο χωριό μας δεν υπερψηφίστηκε ο αναδειχθείς Περιφερειάρχης Πέτρος Τατούλης.

Είμαστε επιφυλακτικοί για τη πορεία του χωριού μας στο νέο τοπίο που διαμορφώθηκε αλλά διαθέσιμοι να βοηθήσουμε όσους καλοπροαίρετα θ'αγωνιστούν για τα προβλήματα του χωριού μας.

Τις επόμενες ημέρες συνεχίστηκε το έργο της λιθοστρωσης του δρόμου ανάμεσα στις δυο πλατείες. Απέμειναν μόνο τ'αρμοιολογήματα στα δρόμο, οι τοιχοποιίες έχουν ολοκληρωθεί κι ελπίζουμε το ερχόμενο Καλοκαίρι να γίνουν εγκαίνια μαζί με τους αδελφούς μας μετανάστες και να αποδοθεί τιμή στον αείμνηστο ευεργέτη Νικόλαο Παπαμιχαήλπουλο.

Με λίγες βροχές και γλυκό καιρό περνούσαν οι επόμενες ημέρες, οι κτηνοτρόφοι μας απεχώρησαν, παρέμεινε ο Λούης Ξαστερούλης στο Τούμπαλι αλλά και μέρος από το κοπάδι του Γιάννη Πουλάκη.

Βέβαια τα αρκετά χόρτα συντηρούν τη κίνηση στο Τούμπαλι, για αρκετό καιρό.

Το δεύτερο δεκαήμερο του Δεκέμβρη ένα σύντομο χιόνι υπενθύμιζε πως φτάνουν Χριστούγεννα. Ο πάγος που το συνόδεψε προξένησε μόνο ζημιές στους κήπους και στα χόρτα.

Οι ελαιοπαραγωγοί του χωριού μας συγκέντρωσαν ικα-

νοποικτικό εισόδημα

Κυρίως ο Παναγιώτης Δρίβας, Γιάννης Παπαμ/ος, Νίκος Δούνιας, Αφοι Τζάκα Κώστας Παπαμ/ος, Στάθης Λεγάκης, Κώστας Πουλάκης.

Η ποιότητα του Κρεμασιώτικου λαδιού είναι εξαιρετική.

Τα Χριστούγεννα στο χωριό γιορτάστηκαν ικανοποιητικά για το χωριό με τους πατριώτες που παραβρέθηκαν.

Τα αγαπημένα μας παιδιά, που ζωντανεύουν τον έρημο χειμωνιάτικο τόπο, η Αγγελική, ο Θανάσης, ο Γιώργος είχαν για παρέα τα εγγόνια του πιστού φρουρού του χωριού Γιάννη Ξαστερούλη. Το σπίτι του Γιάννη παρέμεινε ζωντανό όλες τις γιορτές. Στο χωριό βρέθηκαν τις ημέρες των Χριστουγέννων η οικογένεια του

Παναγιώτη Τζώρτζη, οι οικογένειες του Παναγιώτη Παυλάκη, του Παναγιώτη Τσορομώκου, του Βασίλη Παράσχου, ο Μήτσος Τζάκας με τη κυρά Γιώτα κι επίσης ο Γιάννης Δρίνης (εγγονός Ι Μανούσου) μαζί με φίλους του.

Η πλατεία είχε στολιστεί εορταστικά όπως και τα μαγαζιά της πλατείας.

Η Πρωτοχρονιά δυστυχώς σηματοδοτεί τη πιο μεγάλη ερήμωση του χωριού.

Εδώ και κάποια χρόνια που αποχώρησαν από τη ζωή οι τελευταίοι εκπρόσωποι των ντόπιων αμετακίνητων πατριωτών μας, το κενό έγινε χάος.

Οι επόμενες μέρες του καινούργιου χρόνου φέρανε πατριώτες στο χωριό.

Τη γιορτή των Θεοφανίων υπήρξε ικανοποιητικό εκκλησίασμα, ο τοπικός σύλλογος πραγματοποίησε κοπή πίτας για τη καλή χρονιά, έγινε αγιασμός και τα παιδιά στ'ανοικτά σπίτια τραγούδησαν τα κάλαντα.

Δυστυχώς τα πικρά νέα δεν απολείπουν.

Στις Μολάους πέθανε ο πατριώτης μας Μιχάλης Παράσχου. Στην Αυστραλία έφυγε ξαφνικά ο πατριώτης μας Λούης Χαραμής. Όσοι βρεθήκαμε κοντά του τα μαθητικά χρόνια, δεν ξεχνάμε το ασεικίνητο αδύνατο παιδί, το Σπίθα όπως τον αποκαλούσαμε.

Γεννήθηκε το 1948, δυστυχώς δεν κατάφερε να επιστρέψει στις παιδικές του αναμνήσεις.

Ένας ακόμα θάνατος! Του πατριώτη μας Γιώργου Γκλιάνη. Στο Μπεζάνι έζησε τα περισσότερα χρόνια, αλλά η

Κρεμαστή ήταν βαθιά ριζωμένη στη ψυχή του. Εκεί απολάμβανε τη λεβεντιά του καβάλα στο άλογο, πηγαίνοντας στη Μούσγκα ή τον Αι Γιώργη. Οι αναμνήσεις της Κρεμαστής του έφεραν εύκολα καυτά ειλικρινή δάκρυα στα μάτια του. Δυστυχώς λίγη η διαδρομή του 1941-2011.

Στις αρχές της χρονιάς ανέλαβε καθήκοντα η νέα δημοτική αρχή του Δήμου Ευρώτα, που με το καιρό θα συνηθίσουμε. Επίσης το τοπικό συμβούλιο ξεκίνησε το έργο του. Φαίνεται πως υπάρχει μεγάλη διάθεση προσφοράς. Το χωριό έχει μεγάλη ανάγκη τη στήριξη ανθρώπων που συνειδητά προσφέρουν τη βοήθεια τους

Το δίκτυο ύδρευσης είναι σήμερα το κορυφαίο πρόβλημα του χωριού, είναι προφανές ότι υπάρχει εκτεταμένη διαρροή στους αγωγούς μεταφοράς του νερού

χρειάζεται προσεκτική μελέτη ώστε να εντοπισθούν οι εστίες απωλειών

Κάποιες βροχές των τελευταίων ημερών δεν αλλιάζουν την εικόνα του ήπιου χειμώνα

Στο χωριό υπάρχει ζεστή παρέα των τοπικών αρχόντων, των Αλέξανδρου και Γιάννη Παπαμιχαήλπουλαιών, που κρατούν ζωντανά τα μαγαζιά του χωριού.

Όταν ολοκληρωθεί το μάζεμα ελιών του κάμπου ελπίζουμε να υπάρχουν περισσότερες ζωντανές βραδιές.

Μετακινήσεις πατριωτών μας

Επισκέπηκαν τον ΚΑΝΑΔΑ Ελένη Ι Λεγάκη
Ελένη Π Παπαμιχαήλπουλου
Επισκέπηκαν τις ΗΠΑ Κώστας και Ρούλα Παπαμιχαήλπουλου

Ήρθαν από το εξωτερικό Αυστραλία Γιάννης Μιχ. Παρδάλης Καναδά Κώστας και Μαρία Ταμβάκου Γιώργος Ταμβάκος Μαρία Παράσχη-Τερζιώτη Ολλανδία Μαρία Κ Πουλάκη Αραβία Πέτρος Χρ. Δούνιας

Το περασμένο καλοκαίρι Δήμητρα Ταμβάκου με το σύζυγο της Παναγιώτα Κ Ταμβάκου από Καναδά

«Το μέγα της ιεροσύνης υπόργημα»

Η ιεροσύνη θεωρείται, κατά την Ορθόδοξη Χριστιανική Θεολογία, μυστήριο, δηλαδή πράξη που γίνεται με συνεργασία Θεού και ανθρώπου, πράξη συντελεσμένη από το Πνεύμα το Άγιον. Η ιεροσύνη διακρίνεται στη γενική και στην ειδική.

Γενική Ιεροσύνη λαμβάνουν όλοι οι χριστιανοί με τη διαδικασία του βαπτίσματος και του χρίσματος, με αποτέλεσμα τη συμμετοχή τους στο βασιλικό, το προφητικό και το ιερατικό αξίωμα του Χριστού. Ο Χριστιανός βασιλεύει επί των παθών του και δεν επηρεάζεται από την Κτίση ως ον ελεύθερο και αυτεξούσιο, ομολογεί και κηρύττει την πίστη του στο Θεό και θυσιάζει τη ζωή του στην υπηρεσία Του και υπέρ των αδελφών του. Αντιθέτως, η ειδική ιεροσύνη λαμβάνεται με τη χειροτονία. Η ειδική ιεροσύνη εκφράζει τη μετοχή στο τριπλό αξίωμα του Χριστού στον κατ' εξοχήν βαθμό γι' αυτό, οι φορείς της ειδικής ιεροσύνης κατέχουν το τελετουργικό χάρισμα, την ικανότητα να τελούν τα μυστήρια και τις λοιπές τελετές. η ιεροσύνη, όμως, είναι «υπόργημα» και στην αρχαία ελληνική «Υπουργός» είναι ο υπηρέ-

της. ωσαύτως, η ειδική ιεροσύνη είναι μια υπηρεσία που οφείλει να προσφέρει ο κάτοχός της στην Εκκλησία ως «σώμα Χριστού παρατεινόμενον εις τους αιώνες» αποτελούμενο από τους βαπτισμένους στο όνομά Του.

Οι ιστορικές περιπέτειες της Ανατολικής Μεσογείου προσέδωσαν στην ειδική ιεροσύνη την ιδιότητα του εθνάρχου. Ως εθνάρχης ο ιερέας οφείλει να μεριμνά και για τις πνευματικές και για τις μη πνευματικές ανάγκες του ποιμνίου του. Προϊσταται των δραστηριοτήτων της κοινότητας, συντονίζει το φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο, μεσιτεύει στην κοσμική εξουσία για θέματα του ποιμνίου του. Ακόμη, ευλογεί τα όπλα της επανάστασης και γίνεται μπροστάρης σε κοινωνικούς αγώνες (Κιλελέρ), σε μια προσπάθεια να περιορίσει τη βία των εξεγερμένων και να τους ωθήσει να εμείνουν στο διακηρυχθέντα στόχο της πραγμάτωσης των αντικειμενικά δίκαιων αιτημάτων τους. Τέλος, μοιράζεται τις ελάχιστες γνώσεις του με τα μέλη του ποιμνίου του, ιδιαίτερα με τους νέους.

Ωσαύτως, δημιουργή-

θηκε η εικόνα του μειλίχιου ιερέα που μετέχει στη ζωή της κοινότητας, παρηγορεί, διδάσκει, κηρύττει, ευλογεί, συμπαραστέκεται, εκτελεί τα λειτουργικά του χρέη, δικάζει, συμφιλιώνει, προστατεύει τη χήρα, τον ορφανό, τον αδύναμο. Σπκώνει συχνά τη βακτηρία για να υποστηρίξει το δίκαιο. Η κοινότητα νιώθει γι' αυτόν σεβασμό που γίνεται πιο έντονος κατά την περίοδο του γήρατος. Στο τέλος, πεθαίνει και η κοινότητα τον τιμά για τη διακονία του είτε θάπτοντάς τον καθιστό είτε διαθέτοντάς χώρο για την ταφή στο κέντρο του χωριού και πίσω από το Ιερό Βήμα.

Εντός παραδόσεως με τέτοιου είδους χαρακτηριστικά, οι ιερείς αποτελούν ενδιαφέρον κεφάλαιο της τοπικής ιστορίας. Η Κρεμαστή ευτύχησε να αναδείξει ιερατική δυναστεία που ανέδειξε πέντε συνολικά ιερείς, τον π. Ιωάννη Παπαγιαννάκη, τον π. Γεώργιο Παπαγεωργάκη, τον π. Ιωάννη Παπαϊωάννου, τον π. Ελευθέριο Παπαελευθερίου, τον π. Κωνσταντίνο Παπαελευθερίου, ο καθένας γιος του προηγούμενου, παρά το διαφορετικό επώνυμο που αιτιολογείται από τον εθιμικό κα-

νόνα η χειροτονία να αποτελεί λόγο αλλαγής επωνύμου. Αλλά και ο γιος του τελευταίου, ο π. Ελευθέριος Παπαελευθερίου, υπήρξε ιερέας και θεμελιωτής του Καθεδρικού Ι.Ναού της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού Αιγάλεω. Ιερατική και αγωγή έχουν και οι οικογένειες Παπαμιχαλόπουλου (ιδρυτής ο π. Μιχαήλ Μπούφης) και Πριφτάκη (Πριφτ = παπάς στην αρβανίτικη διάλεκτο). Κρεμασιώτης και ο π. Ιωάννης Χαραμής, Εφημέριος και Αρχιερατικός Επίτροπος Γερακίου, καθώς και ο π. Παναγιώτης Λεγάκης, Εφημέριος Πακίων και Διευθυντής του Γηροκομείου Μολάων, διότι ο παππούς του γεννήθηκε στην Κρεμαστή, μέλος της οικογένειας Λεγάκη.

Κληρονόμος μιας πλούσιας παράδοσης και ο νεοστί χειροτονηθείς π. Σεραφείμ (Νικόλαος) Κοσμάς. Χειροτονήθηκε σε διάκονο στις 14/11/2010 και σε πρεσβύτερο την ημέρα των Χριστουγέννων, υπακούοντας σε κλήση που είχε λάβει ήδη από τη νηπιακή του ηλικία. Εντάχθηκε στον άγαμο κλήρο ποθώντας να αφιερωθεί στο μέγιστο βαθμό στη διακονία του Θεού και του Λαού Του. Η κλήση Του τον οδή-

γησε σε βιοτή πλήρη σεμνότητας, ταπεινώσεως, ανεξικακίας. τα χαρίσματα αυτά συνοδεύθηκαν από σπουδές στη Θεολογική Σχολή Αθηνών, από όπου έλαβε πτυχίο και πιστοποιητικό μεταπτυχιακών σπουδών στη Λειτουργική. Εύχομαι στον π. Σεραφείμ να αξιοποιήσει την κλήση και τα χαρίσματά του στο μέγιστο δυνατό βαθμό και να αποτελέσει ιερέα «κατά την τάξιν Μελχισεδέκ», καθιστάμενος πρότυπο για τους σύγχρονους και τους μέλλοντες.

ΥΣ: Στο βιβλίο του Κ. Πραχάλη «Στην Αγία Παρασκευή των Μολάων», Έκδοση της Τοπικής Εκκλησίας, Μολάοι 2008, σελ. 54 γίνεται αναφορά σε θαύμα της Αγίας Παρασκευής που έλαβε χώρα στην Κρεμαστή. Γράφει ο συγγραφέας «είδε ο πατέρας στην Κρεμαστή όνειρο ότι η Αγία Παρασκευή χάιδεψε το ετοιμοθάνατο παιδάκι του και το πρωί έγινε καλά». Παρακαλώ όποιος αναγνώστης γνωρίζει κάτι για αυτό το περιστατικό να αποστείλει απάντηση στη διεύθυνση της εφημερίδας ή στη διεύθυνση Ηρακλείτου 78, 12243 Αιγάλεω.

N. K. ΚΑΛΚΑΝΗΣ

Η Στέλλα Παπαμιχαλοπούλου πέτυχε στο Τ.Ε.Ι. Ακτινοθεραπείας Λάρισας

ΕΥΘΥΜΗ ΣΤΗΛΗ

1. Πεθαίνει ο Μήτσος και πάει στον παράδεισο. Εκεί βλέπει ένα μέρος γεμάτο με ρολόγια. Την ίδια στιγμή συναντάει έναν άγγελο και τον ρωτάει; Γιατί είναι όλα αυτά τα ρολόγια εδώ; Κάθε ρολόι μετράει τη διαφθορά μιας χώρας. Όσο πιο γρήγορα κινούνται οι δείκτες τόσο πιο μεγάλη είναι η διαφθορά του απαντάει ο άγγελος.

Αμέσως ο Μήτσος πηγαίνει να δει τα ρολόγια. Βλέπει το ρολόι της Αμε-

ρικής και οι δείκτες κινούνται κάπως γρήγορα. Βλέπει το ρολόι της Γερμανίας και οι δείκτες κινούνταν επίσης κάπως γρήγορα. Βλέπει το ρολόι της Ιταλίας και οι δείκτες και αυτουνού κινούνταν γρήγορα.

Ψάχνει για το ρολόι της Ελλάδας αλλά δεν το βρίσκει. Τότε ρωτάει τον άγγελο «Καλέ άγγελέ μου το ρολόι της Ελλάδος δεν το βρίσκω...που είναι;» «Ααα!! το ρολόι της Ελλάδος το πήρε ο Θεός για Ανεμιστήρα!!»

2. Η θεία Γιώργαινα, με περασμένα τα ενενήντα, είχε κάποιο πρόβλημα στο θυρεοειδή της και κατέβηκε από το ορεινό χωριό παρέα με τον άνδρα της να πάνε σε ειδικό γιατρό στην Αθήνα. Ο Γιατρός αφού την εξέτασε, έγραψε και της έδωσε τη γνωμάτευση (μια σειρά το κείμενο της γνωμάτευσης). Η θεία Γιώργαινα αφού ευχαρίστησε το γιατρό τον ρώτησε «τι κάνει γιατρέ η επίσκεψη;» Ο Γιατρός της

απάντησε: «Εκατόν είκοσι ευρώ.» Έκπληκτη η θεία Γιώργαινα ρώτησε: «Για δυο λέξεις που μου 'γραψες θέλεις 120 Ευρώ; Τη μισή μου σύνταξη;» Ο Γιατρός απάντησε: «Γιαγιά, για να μπορώ να σου γράψω αυτές τις δύο λέξεις σπούδασα είκοσι πέντε χρόνια» και η γιαγιά απάντησε: «και τι φταίω 'γω παιδάκι μου αν εσύ δεν έπαιρνες τα γράμματα;» κόκαλο ο γιατρός.

N. A. Δ

ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ
Έκδοση του Συλλόγου
Κρεμασιωτών
«Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ»

Επιμέλεια σύνταξης:
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΔΟΥΝΙΑ

Ταχυδρομικές επιταγές,
γράμματα στέλλονται στη
διεύθυνση:
ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΠΑΥΛΑΚΗΣ
ΑΓΙΟΥ ΣΩΣΤΗ 15 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Τ.Κ. 121 35
ΤΗΛ. 6972 21 19 32

Κείμενα προς δημοσίευση
στέλλονται στον κ.
ΝΙΚ. ΔΟΥΝΙΑ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 18 ΒΡΗΛΗΣΙΑ
Τ.Κ. 152 35

Συνδρομές ετήσιες:
Εσωτερικού: ευρώ 20
Εξωτερικού: ευρώ 20

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ:
ΛΥΧΝΙΑ Α.Ε.
Ανδραβίδας 7
Χαμόμυλο Αχαρνών
τηλ. 210 3410436

Ήταν και αυτό παιδί

Έχουν περάσει πάνω από πενήντα χρόνια, όμως στηθύμηση μου κάποια περιστατικά στη κοινωνία του χωριού μας παραμένουν έντονα χαραγμένα

Μόλις είχε μπει Μάρτης, τη προηγούμενη βραδιά τα παιδιά του χωριού ξεφαντώσαμε με τα τροκάνια και τις τρουμπομαρίνες, κήρυκες του «έμπα Μάρτη με χαρά...»

Είχαμε βγει διάλειμμα στο προαύλιο του σχολείου, μέρα με καλοσύνη, σταματήσαμε τα παιχνίδια όταν στην απέναντι ράχη βλέπαμε ένα ατέλειωτο караβάνι με ζώα ανθρώπους και περίεργα φορτώματα, μας επισκεπτόντουσαν οι Ατσιγαναίοι όπως τους αποκαλούσαν οι μεγαλύτεροι μας

τα σκυλιά του χωριού με τα γαυγίσματα, δείχνανε την αντιπάθεια τους στους ταλαιπώρους επισκέπτες μας

η εγκατάσταση τους έγινε πίσω από το σπίτι του Σαρρή, πανώδρομα ανάμεσα στα σφεντάμια και τα κληριά.

Μόλις σχολιάσαμε όλη των παιδιών τα βλέμματα είχαν στραφεί στο καταυλισμό, είδαμε να έχουν στήσει πέντε σκηνές, ξεκάσαμε τη πείνα, που πάντοτε μας κυριεύε στο σχολάσμα και όλα τ' αρσενικά της βρύσης και του καλημπασιού φτάσαμε στο καταυλισμό.

Τα σκυλιά τους ήταν φοβισμένα ούτε άχνα δε βγάλανε, στα γύρω δέντρα είχαν δέσει τα κατάκοπα αδύνατα άλογα και γαϊδούρια που μάταια ψάχνανε για τροφή.

Γύρω από τα μαυρισμένα αντίσκνα περιφερόντουσαν παιδιά διαφόρων ηλικιών, μας κοιτούσαν με συμπάθεια και καλοσύνη

Ο αρχηγός της οικογένειας ο μπάρμπα Νικόλας, μεσόκοπος μαυριδερός με ίσια γκριζωπά μαλλιά έδινε συνεχώς εντολές προς τους άλλους, είπε και σε μας «τραβάτε στα σπίτια σας».

Με κάθε λεπτομέρεια μεταφέραμε όσα παρατηρήσαμε στα σπίτια μας, μας έλεγαν να προσέχουμε είναι κακοί άνθρωποι οι ατσιγκαναίοι, αυτοί σταύρωσαν το Χριστό, οι ατσιγγάνες μπορεί να σας μαγέψουν.

Μανάδες τσιγγάνες ζαλωμένες με πολύχρωμα ταγάρια ακοιθουθούμενες από τσούρμιο ξεβράκωτα μικρά ξεχύθηκαν στη ζητιανιά, βρέθηκαν αρκετά σπίτια που τους δώσανε ένα κομμάτι ψωμί.

Είδα τη θεία Δημητρούλα τη Καναβάραινα να δίνει ένα σβώλο τυρί, ενώ η μάννα που το παρέλαβε έσκυβε να της φιλήσει τα πόδια.

Και την άλλη μέρα μετά το σχολάσμα πάλι στις σκηνές,

από τα λιγοστά ανοίγματα της σκηνής βλέπαμε κοντά στον ορθοστάτη της σκηνής πάνω σε μια λαμαρίνα είχαν ανάψει μια ισχνή φωτιά.

Ο πυκνός φλόμος εμπόδιζε να ξεχωρίσεις όσους βρισκόντουσαν στη σκηνή.

Ήτανε Σάββατο πριν κτυπήσει η καμπάνα του σχολείου, όταν βγήκα στην αυλή, είδα τον αρχηγό το μπάρμπα Νικόλα, με άλλους τρεις τσιγγάνους, να πλέκουν μελισσοκόφια που τους γύρευε ο πατέρας μου, σκέφθηκα πως και αυτοί είναι άνθρωποι σαν εμάς, έτσι δε δίστασα να τους πω... καλημέρα..

Όταν έφτασα στο προαύλιο του σχολείου μερικά γειτονόπουλα με κοιτούσαν περίεργα, πίστευαν πως οι τσιγγάνοι που πλέκανε καλάθια στην αυλή μας μπορεί να με μάγεψαν.

Στο σχολάσμα βλέπαμε από μακριά αρκετούς μαζεμένους στο καταυλισμό, όταν φτάσαμε ακούσαμε από τη θεία Σταμάτα τη Κουτσούραινα, γειτόνισσα του καταυλισμού, πως κοιλοπονάει μια ατσιγγάνα- η γριά Κουτσούραινα είχε στην αγκαλιά της το χρονιάρη Λευτέρη που επέμενε να της τραβεί τη μπαλαρίνα της.

Γύρω από τη σκηνή που ακούγαμε τις φωνές του πόνου, είχαν μαζευτεί αρκετές πονόψυκες γειτόνισσες, ο τοκετός ήτανε δύσκολος, μου φώναξε η θεία Ανθούλα – πήγαινε καμάρι μου να πεις της θείας σου της Χρυσούλας να έρθει να βοηθήσει.

Η θεία Χρυσούλα ήτανε ξακουστή μαμή, παρακολούθησε μαθήματα στο γιατρό Τροχάνη στο Λενίδι.

Από μέσα μου είχα απομακρύνει κάθε αντιπάθεια που μας καλημερούσαν οι μεγαλύτεροι για τους τσιγγάνους.

Πήγα αστραπή στο σπίτι της θείας Χρυσούλας, που μ'αγάπαγε πολύ και με φίλευε.

Όταν είπα τη παραγγελία η θεία Χρυσούλα αγρίεψε – τούτο μου χρειάστηκε να ξεγεννήσω κασιβέλλα.

Γύρισα άπρακτος, τότε φωνάξανε τη Κοσκινού, γνώριζε να ξεγεννάει προβατίνες, όμως με προθυμία βοήθησε τη ταλαιπώρη μάννα, σε λίγο ακούσαμε το κλάμα του μωρού, η θεία Λένη η Κοσκινού ανακοίνωσε πως ήτανε παιδί (αγόρι).

Το φτωχό αντίσκνο δεν είχε καρύδια να πετάξει στα συγκεντρωμένα παιδιά, όπως συνηθιζόταν στις γέννες, όμως είχαμε χαρεί, εμείς τα σκληρά παιδιά, αλλιά ποτισμένα με τις προκαταλήψεις του τόπου μας

Mix. Δούνιας

Ονόματα Κρεμαστιωτών

Στο χωριό μας τα μικρά ονόματα των ανθρώπων του, ήταν εκείνα που αφθονούν στον Ελλαδικό χώρο.

Είναι ονόματα που σχεδόν όλα αντιστοιχούν σε άγιο της χριστιανισμής πάντοτε σχεδόν των παππούδων τα ονόματα μεταφέρονταν στα εγγόνια, όμως επειδή οι οικογένειες ήταν πολυμελείς, περίσσευαν ονόματα και τα έδινε ο νουνός ή δινόταν όνομα κάποιου συγγενή που είχε φύγει νέος.

Στη Κρεμαστή η παλαιά μητρόπολη της ήταν ο Αϊ – Γιώργης, μεταγενέστερα οι Άγιοι Θεόδωροι προς τη πλευρά του Χάρακα.

Η εκκλησία του Αγιάνη υπήρχε αρκετά χρόνια πριν την Παναγία που κτίστηκε το 1812 και από τότε παραμένει μητρόπολη του χωριού μας.

Γυρνώντας στο παρελθόν του χωριού μας, αναζητήσαμε τη διαμόρφωση των ανδρικών ονομάτων από το 1860 ως το 1960 όσο το χωριό παρέμενε ζωντανό.

ΟΝΟΜΑ	1860	1960
Ηλικία άνω των 21	Όλες οι ηλικίες	
Ανδρέας	-	4
Αναστάσης	5	17
Ανάργυρος	-	2
Αθανάσιος	3	1
Αλέξιος	1	3
Αντώνης	5	21
Αναγνώστης	1	-
Απόστολος	-	2
Βασίλης	-	15
Γεώργιος	33	66
Γρηγόρης	-	7
Γκοβάσης	1	-
Δημήτρης	23	48
Δήμος	1	1
Διαμαντής	2	1(ΗΠΑ)
Ελευθέριος	-	4
Εμμανουήλ	-	2
Ευάγγελος	-	5
Ευστάθιος	-	1
Ζαχαρίας	1	1
Ηλίας	3	3
Θόδωρος	19	26
Θωμάς	-	1
Καμαρινός	-	4
Κοσμάς	1	1(ΗΠΑ)
Καλόγηρος	1	-
Κυριάκος	1	-
Κωσταντής	9	33
Λάμπρος	1	1
Λεωνίδας	4	9
Μιχάλης	5	22
Νικήτας	-	2
Νικόλαος	13	32
Παναγιώτης	27	77
Παντελής	-	7
Πάυλος	1	2
Πέτρος	-	3
Περικλής	-	1

Σαράντος	-	1
Σταύρος	1	2
Σπύρος	-	2
Σωτήρης	-	1
Στέλιος	-	1
Σταμάτης	1	1
Σωκράτης	-	1
Τιμόθεος	-	1
Χαράλαμπος	1	1
Χρήστος	8	34
Χρυσάνθος	-	3
Φίλιππος	-	1

Διαπιστώνουμε ότι το 1860 οι Γιάννηδες ήταν οι περισσότεροι στο χωριό μας.

Μετά εκατό χρόνια οι Παναγιώτηδες υπερτερούν.

Παραθέτουμε δυο ονόματα που υπήρχαν το 1960 για να θυμηθούμε και να τιμήσουμε εκείνους που σήμερα δεν ζουν.

1. Αντώνης Π Δούνιας	Αναστάσιος Ι Χαραμής
2. Αντώνιος Π Ξαστερούλης	Αναστάσιος Κ Δρίβας
3. Αντώνιος Χ Παρδάλης	Αναστάσιος Π Χαραμής
4. Αντώνιος Ν Δούνιας	Αναστάσιος Κ Γκλιάνης
5. Αντώνιος Παντ. Ζώταλης	Αναστάσιος Ι Κοσμάς
6. Αντώνιος Παν. Ζώταλης	Αναστάσιος Γ Πριφτάκης
7. Αντώνιος Σ Τσορομώκος	Αναστάσιος Α Πριφτάκης
8. Αντώνιος Α Γκλιάνης	Αναστάσιος Χ Παράσχης
9. Αντώνιος Γ Κουλούρης	Αναστάσιος Π Κυρανάκης
10. Αντώνιος Ι Πριφτάκης	Αναστάσιος Ν Γκιουζέλης
11. Αντώνιος Δ Πριφτάκης	Αναστάσιος Α Πουλάκης
12. Αντώνιος Χ Κοσμάς	Αναστάσιος Ι Πουλάκης
13. Αντώνιος Δ Χαραμής	Αναστάσιος Ι Πουλάκης (Γαρ)
14. Αντώνιος Ν Γκιουζέλης	Αναστάσιος Π Μανίκης
15. Αντώνιος Θ Μαυρομυχάλης	Αναστάσιος Ν Παρδάλης
16. Αντώνιος Γ Ζώταλης	Αναστάσιος Ν Παρδάλης
17. Αντώνιος Ι Γκιουζέλης	Αναστάσιος Π Παρδάλης
18. Αντώνιος Π Κοσμάς	
19. Αντώνιος Θ Χαραμής	
20. Αντώνιος Ι Παυλακίης	
21. Αντώνιος Π Τζάκας	

Μ Δ

Στο προηγούμενο φύλλο των ΚΝ στο άρθρο για την οικογένεια Πουλάκη υπάρχουν μερικά λάθη Ο Δημήτρης Πουλάκης (καράκης) ήταν γιος του Γιάννη Πουλάκη αδελφός του Παναγιώτη(πέτουλα)

Επίσης ο Αντώνιος Φ Πουλάκης δεν είχε αδερφό Χρήστο αλλά εξάδελφο

Ζαρακίτικη Παραδοσιακή Φορεσιά

1. Ανδρική:

Η ανδρική φορεσιά που φοριόταν στο Ζάρακα, μέχρι τις αρχές του 20ου αιώνα ήταν η γνωστή, σ' όλη σχεδόν την Ελλάδα, φουστάνελλα. Χωριζόταν στην επίσημη και την καθημερινή ενδυμασία.

Η επίσημη φορεσιά ήταν η φουστάνελλα. Έτσι ονόμαζαν όλη την περιβολή. Εσωτερικά φορούσαν το βρακί, δηλαδή ένα άσπρο παντελόνι που έδενε στη μέση με τη βρακοζώννα, ήταν φαρδύ με φουφούλλα πίσω ψηλά, προς τα κάτω στένευε κι έφτανε ως τον αστράγαλο. Ήταν υφασμένο από πρόβειο μαλλί και είχε άσπρο χρώμα. Από πάνω φορούσαν, το χειμώνα κυρίως, μια αργαλένια άσπρη φανέλλα από ψιλό πρόβειο γνέμα με μανίκια. Ο λαιμός ήταν ανοιχτός ή κούμπωνε με ένα κουμπί. Τα μανίκια της φανέλλας, ορισμένες φορές, ήταν διακοσμημένα στις άκρες τους, ώστε αν ο άντρας χόρευε μπροστά και σήκωνε το χέρι, θα κατέβαινε το φαρδύ μανίκι του πουκάμισου και θα φαινόταν ο διάκοσμος. Επίσης φορούσαν και το πουκάμισο. Ήταν αργαλένιο ή, αργότερα, του εμπορίου, βαμβακερό, άσπρο με γιακά και είχε πολύ φαρδιά μανίκια. Στη μέση φορούσαν τη φουστάνελλα που έφτανε ως το γόνατο και λίγες φορές πιο κάτω από αυτό. Ήταν κάτασπρη και θεωρούνταν καλή αν είχε πολλές δίπλες ή πτυχές. Πάνω από το πουκάμισο φορούσαν το γελέκι. Τις περισσότερες φορές ήταν αμάνικο, κούμπωνε σταυρωτά μπροστά με ξύλινα κουμπιά ή μανίκια πλεγμένα με νήμα, είχε μπλε χρώμα με μαύρο γαϊτάνι και πλούσιο διάκοσμο από μαιάνδρους και γεωμετρικά σχήματα, που μπορούσαν να θεωρηθούν πραγματικά αριστουργήματα φανταστικής. Ωστόσο υπήρχαν και γελέκια που κούμπωναν ίσα μπροστά ή γελέκια με μανίκια που συνήθως κρέμονταν πίσω και τα οποία, όταν φοριόταν, συγκρατούσαν στους αγκώνες και στους ώμους. Λέγονταν φέρμελλες ή μιτάνια. Τα γελέκια, εκτός από το μπλε, είχαν κι άλλους χρωματισμούς, όπως κόκκινο, πράσινο, άσπρο, μαύρο, κλπ. Το γαϊτάνι, κατά κύριο λόγο ήταν μαύρο, αλλά υπήρχαν και χρυσογάιτανα γελέκια, κυρίως τα γαμπριάτικα των εύπορων ανδρών και συνδυάζονταν με κόκκινη ή πράσινη τσόχα. Τα γελέκια ήταν συνή-

θως του εμπορίου, αλλά πολύ παλιότερα ήταν χειροποίητα από τις Ζαρακίτισσες νοικοκυρές. Στη μέση έδεναν το ζωνάρι, ένα μακρόστενο κομμάτι μάλλινο ύφασμα αρκετών μέτρων, το οποίο τύλιγαν γύρω από τη μέση πολλές φορές. Στις στενές άκρες του είχε κρόσσια. Η μια άκρη του ζωναριού μερικές φορές κρεμόταν. Το χρώμα του ήταν κόκκινο, μαύρο ή ριγέ με γαλάζιες ή μοβ και άσπρες κάθετες ρίγες. Μερικοί έβαζαν το σταυρογελέκι μέσα από το ζωνάρι, αλλά τις περισσότερες φορές το άφηναν απ' έξω. Μερικές φορές πάνω στο ζωνάρι έδεναν και το σιλήχι. Το σιλήχι ήταν ένα ορθογώνιο δερμάτινο κομμάτι το οποίο κάλυπτε το μπροστινό μέρος της μέσης. Δενόταν με δερμάτινα επίσης λουριά.

σο τα Αρβανίτικα ομιλούνταν και σ' αυτά τα χωριά. Αντίθετα στον Άγιο Δημήτριο και στο Γκιότσαλι δεν χρησιμοποιήθηκαν ποτέ τα Αρβανίτικα από τους ντόπιους. Στο γόνατο και πάνω από τις κάλτσες ή τις πίγκιες, έδεναν τις γονατάρες, που ήταν κορδόνια με φούντες που κρέμονταν στο έξω μέρος του ποδιού. Στα πόδια φορούσαν τα Αρβανίτικα τσαρούχια με τη μαύρη φούντα μπροστά. Στο κεφάλι φορούσαν το κόκκινο φέσι με τη μαύρη ή μπλε φούντα. Ημειπίσημο ένδυμα ήταν η μπόλια, ένδυμα σκούρου χρώματος χωρίς μανίκια ή με μανίκια σπανιότερα, που κούμπωνε μπροστά με κουμπιά.

Η καθημερινή φορεσιά, σαφώς ήταν πιο απλή. Περιελάμβανε εσωτερικά το γνωστό βρακί, σε άσπρο χρώ-

χωρίς τις φούντες, τα λεγόμενα γουρνοτσάρουχα, που τα έφτιαχναν από το δέρμα του γουρουνιού ή του βοδιού. Στο κεφάλι έδεναν μαύρο μαντήλι, με συγκεκριμένο τρόπο, την μπόλια. Οι τσοπάνηδες μάλιστα φορούσαν και μαύρο πλεχτό σκουφάκι. Επίσης φορούσαν και μπόλικες. Για πανωφόρι, το χειμώνα, φορούσαν την καπότα από χοντρό γιδίσιο γνέμα υφασμένο στον αργαλειό και επεξεργασμένο στη νεροτριβή με μανίκια και κουκούλλα. Την Άνοιξη, οι τσοπάνηδες κυρίως φορούσαν την κοζιόκα ή καμιζόλα. Το καλοκαίρι μόνο την πουκαμίσα και το άσπρο βρακί. Όταν έμπαιναν σε χωριό φορούσαν και το μπονοβράκι. Τέλος, ο τσοπάνης φορούσε και το καπερώνι. Ήταν κι αυτή πανωφόρι, χοντρό από τράγιο μαλλί με κουκούλλα. Οι βοσκοί τυλίγονταν μ' αυτή και κοιμούταν στην ύπαιθρο.

1. Γυναικεία:

Και η γυναικεία φορεσιά χωριζόταν σε επίσημη ή γιορτινή και καθημερινή. Η ενδυμασίες που θα περιγραφούν φοριόταν ως τις αρχές του 20ου αιώνα.

Η επίσημη γυναικεία ενδυμασία περιελάμβανε εσωτερικά το πουκάμισο, το οποίο ήταν λευκό, βαμβακερό, αργαλένιο, μακρύ ως τον αστράγαλο και πιο κάτω, με μακριά μανίκια. Ορισμένες φορές, τα μανίκια και η τραχηλιά, που καλύπτει το στήθος και το στήθος, ήταν κεντημένα. Εσωτερικά επίσης φορούσαν και το βρακί που ήταν άσπρο, βαμβακερό, αργαλένιο, μακρύ ως τον αστράγαλο, στενό κάτω και φαρδύ προς τα πάνω και έδενε με βρακοζώννα στη μέση. Από τη μέση και πάνω φορούσαν το μπούστο. Το μπούστο συγκρατούσε από κάτω το στήθος και φοριόταν εσωτερικά. Δεν κάλυπτε το στήθος, ώστε να φαίνονται τα κεντήδια της τραχηλιάς. Από πάνω φορούσαν ένα μακρύ φόρεμα με έντονα και ζωηρά χρώματα (πράσινο, κίτρινο, κ.α.) και πολύχρωμο, με δαντέλες και κεντήδια, μακριά μανίκια και κάλυπτε συνήθως το στήθος. Μπορεί πάλι το φόρεμα να ήταν μακρύ με σκούρα αλλά κυρίως με ζωηρά χρώματα, όχι όμως πολύχρωμο, με κεντήδια και μακριά μανίκια κεντημένα στις άκρες. Ήταν ανοιχτό στο στήθος για να φαίνεται η κεντημένη τραχηλιά του πουκαμισού και τα μανίκια του πουκαμισού ήταν λίγα δάκτυ-

λα πιο μακριά από του φορέματος. Επίσης μπορεί να φορούσαν ένα μακρύ φουστάνι πάλι σε ζωηρά χρώματα και από πάνω κοντογούνι με μακριά μανίκια, που δεν κάλυπτε το στήθος και κούμπωνε κάτω από το στήθος. Στη μέση έδεναν, τις περισσότερες φορές, ποδιά. Ήταν, κατά κύριο λόγο, σε άσπρο χρώμα και ιδιαίτερα κεντημένη, κυρίως στο κάτω μέρος και στις άκρες της. Άλλη επίσημη φορεσιά περιελάμβανε ένα μακρύ φαρδύ φουστάνι και από επάνω το τσιπούνι ή σεγκούνι, που κούμπωνε και ήταν στενό από τη μέση ως το λαιμό, είχε μακριά μανίκια και, από τη μέση και κάτω, περισσεύε μερικούς πόντους χωρίς να κούμπωνει και φάρδαινε. Πάνω απ' όλα φορούσαν το γιουρντί, κυρίως το χειμώνα και όταν έκανε κρύα. Το γιουρντί ήταν μαύρο με κόκκινο γαϊτάνι στην άκρη του, αμάνικο και έφτανε ως πιο πάνω από το γόνατο και ήταν επεξεργασμένο στη νεροτριβή για να γίνει μαλακό. Σε σπάνιες περιπτώσεις, όταν η γυναίκα που το φορούσε ήταν εύπορη, το διακοσμούσε περισσότερο. Από τη μέση και κάτω γινόταν λίγο πιο φαρδύ. Στις άκρες κρέμονταν, μερικές φορές, μικρές φούντες. Δεν κούμπωνε. Στο κεφάλι φορούσαν ένα λευκό μαντήλι, τη μπόλια, αργαλένιο, μ' ένα κόκκινο στολίδι στην άκρη, οι νέες κυρίως. Έπαιρναν το μαντήλι, το έκαναν τριγωνικό, το έφερναν μπροστά στο μέτωπο, έπιαναν τις δυο άκρες και το έδεναν πίσω από το κεφάλι στο σβέρκο και έπειτα άφηναν τις δυο άκρες του μαντηλιού από πίσω να πέσουν μπροστά στο στήθος. Οι παντρεμένες και μεγαλύτερης ηλικίας γυναίκες φορούσαν μαντήλια διάφορων χρωμάτων, κυρίως κίτρινα, τα τσεμπέρια, και οι χήρες πάντα μαύρα μαντήλια. Τα μαντήλια ήταν, αρκετές φορές, κεντημένα και διακοσμημένα με λουλουδία ή άλλα σχήματα, εκτός από τα μαύρα μαντήλια. Οι γριές φορούσαν και μαύρα αλλά και άλλου χρώματος μαντήλια. Οι γριές ή έβαζαν το μαύρο μαντήλι στο κεφάλι και άφηναν τις δυο άκρες να κρέμονται, χωρίς να το δένουν, ή κάλυπταν μαζί με το κεφάλι και το λαιμό. Οι χήρες κάλυπταν και το λαιμό με τα μαντήλια. Έκαναν τριγωνικό το μαντήλι, το έφερναν μπροστά στο μέτωπό τους, και μετά πέρασαν τις ακρες του μαντηλιού σταυρωτά μπροστά από το λαιμό και τις έδεναν πίσω στον αυχένα.

Συνέχεια στη σελίδα 8

Μόνο στη μνήμη μας τέτοιες εικόνες.

Σ' αυτό έβαζαν χρήματα και όπλα. Στα πόδια φορούσαν ή μάλλινες πλεχτές κάλτσες ή τις λεγόμενες πίγκιες. Οι πίγκιες ήταν φύλλα από ύφασμα τα οποία έδεναν στις γάμπες και κάλυπταν όλο το πόδι ως και το γόνατο. Μια τριγωνική υφασμάτινη γλιώσσα επίσης κάλυπτε το άκρο πόδι, πάνω από το τσαρούχι. Είχαν πάντα τον ίδιο χρωματισμό και διάκοσμο με το γελέκι. Οι πίγκιες πολλές φορές ήταν από τσόχινο ύφασμα και σκληρές και ονομάζονταν γκέτες ή τέρκια. Η λέξη πίγκιες είναι αρβανίτικης προέλευσης, μιας και στο Ζάρακα και ιδιαίτερα στα χωριά Κυπαρίσσι, Χάρακας, Πιστάματα, Φρέγκρα (Λαμπόκαμπος) και Ρηχιά ομιλούνταν και τα Αρβανίτικα. Στα άλλα χωριά, δηλαδή Γέρακας με τους συνοικισμούς του, Κουπιά και Κρεμαστή η διάλεκτος αυτή εγκαταλείφθηκε γρηγορότερα απ' ό,τι στα πρώτα χωριά, ωστό-

μα με τη φουφούλλα, για το οποίο ισχύουν τα ίδια με το επίσημο ένδυμα, και το λευκό πουκάμισο με τα φαρδιά μανίκια, παλιότερα. Φορούσαν και πουκαμίσα άσπρου ή γεράνιου (γαλάζιου) χρώματος που κούμπωνε τα μανίκια. Εσωτερικά φορούσαν και την άσπρη φανέλλα, χωρίς το διάκοσμο στις άκρες των μανικιών. Επιπλέον, φορούσαν και το γελέκι. Ήταν μαύρο, αμάνικο, χωρίς διάκοσμο και κούμπωνε σταυρωτά η δεν είχε καθόλου κουμπιά. Αυτό το γελέκι ήταν αργαλένιο από χοντρό πρόβειο γνέμα της νεροτριβής. Πάνω από το βρακί φορούσαν το λεγόμενο μπονοβράκι. Ήταν υφασμένο στον αργαλειό από πρόβειο μαλλί και σε άσπρο (σπάνια μαύρο) χρώμα. Είχε φουφούλλα πίσω και στένευε προς τα κάτω, ως τον αστράγαλο. Έδενε στη μέση με τη βρακοζώννα. Στα πόδια φορούσαν τα απλά τσαρούχια,

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΕΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΕΣ

1. Με την υπ' αριθμ. 1414/2010 απόφαση της Ρ.Α.Ε χορηγήθηκε άδεια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από αιολικό σταθμό ισχύος 24 MW στη θέση «ΧΙΟΝΟΒΟΥΝΙ» Δήμου Ζάρακα στην εταιρεία «ΑΡΧΑΝ Α.Ε.» εκπροσωπούμενη από Θόδωρο, Παρασκευή, Αριστείδη, Χρήστο Ευσταθίου.
2. Με την υπ' αριθμ. 1420/2010 απόφαση της ΡΑΕ χορηγήθηκε άδεια

παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από αιολικό σταθμό ισχύος 16 MW στη θέση «ΤΟΥΡΛΑ» του Δήμου Νιάτων στην εταιρεία «ΕΝΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ»

3. Ο Σύλλογος μετά από σχετική συνεργασία με τον κ. Ν. Δούνια και ειδικό δικηγόρικό Γραφείο αποφάσισε να ασκήσει προσφυγές στο ΣΤΕ μετά την αναμενόμενη έγκριση Περιβαλλοντικών Όρων (Π.Ο).

Δ.Σ

Καλούμε τους Κρεμασιώτες
να βρεθούν στο χωριό
στην απογραφή του Μάρτη.

ΝΕΡΟ: ΤΟ ΚΑΥΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

- Το προηγούμενο καλοκαίρι σημειώθηκε έλλειψη νερού (στις περισσότερες γειτονιές του χωριού) μεγάλης διάρκειας
 - Η επάρκεια και η καταλληλότητα που πόσιμου νερού αποτελούν τη βάση της διατήρησης και ανάπτυξης του χωριού μας.
 - Η νέα κοινοτική Αρχή πρέπει κατά τη γνώμη μου να μελετήσει το πρόβλημα σε όλες του τις πτυχές και να πάρει αποφάσεις γρήγορα.
 - Θα πρέπει κυρίως να προσεχθεί το πρόβλημα της υδρομάστευσης στο κύριο φρέαρ της κεντρικής βρύσης, στις βρύσες ΑνΝικόλα και Κρυόβρυσης, ώστε να ενισχυθούν τα αποθέματα για την κεντρική βρύση.
 - Επίσης πρέπει να ερευνηθεί ιδιαίτερα το πρόβλημα των διαρροών (εμφανών και αφανών) στο δίκτυο διανομής, με χρήση σύγχρονων μέσων ελέγχου.
 - Πιστεύουμε ότι η νέα κοινοτική Αρχή του κοινοτικού διαμερίσματος θα αντιμετωπίσει έγκαιρα και με επιτυχία το καυτό πρόβλημα του νερού. Ευχή μας η επιτυχία των στόχων της.
- Οι εκτιμώμενες αιτίες της παρατηρηθείσας έλλειψης νερού είναι πολλές:
- Η ανομβρία, οι ελάχιστες χιονοπτώσεις των τελευταίων χρόνων
 - Πιθανές αλλαγές του υπόγειου δικτύου ροής νερού
 - Διαρροές δικτύου ύδρευσης – δεξαμενής νερού
 - Υπερκαταναλώσεις (πότισμα κήπων, παράνομες υδροληψίες από κτηνοτρόφους άλλων χωριών).
 - Η ραγδαία αύξηση των γεωτρήσεων στα καμποχώρια
 - Από τις τελευταίες Δημοτικές εκλογές το χωριό επέλεξε άξιους και ικανούς κοινοτικούς συμβούλους, που θερμαίνουν τις ελπίδες για θετική αντιμετώπιση των προβλημάτων του χωριού και ιδιαίτερα του προβλήματος της επάρκειας και σωστής διαχείρισης του νερού.

Ν.Α.Δ

ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ ΛΑΦΟΓΚΡΕΜΙ

Το λαφογκρέμι είναι ένα μονοπάτι που βρίσκεται κοντά στην γειτονιά της γούρνας. Είναι ένα μονοπάτι το οποίο δεν οδηγεί κάπου συγκεκριμένα όμως η διάσχιση του αποκαλύπτει τις γνώριμες ομορφιές του Πάρνωνα. Το λαφογκρέμι αποτελεί ένα μικρό φαράγγι στο οποίο μπορεί κάποιος να περπατήσει για περίπου 1 ώρα με σχετικά ήπιο βηματισμό. Το έδαφος κατά το βάδισμα έχει μια σχετική δυσκολία καθώς αποτελείται από μεγάλες πέτρες και κάποιες απότομες κοιλοότητες. Κατά τους χειμερινούς μήνες το φαράγγι είναι δυσπρόσιτο διότι κυλάει νερό και σχηματίζεται ένα μικρό ποταμάκι. Δεξιά και αριστερά απλώνονται απότομες πλαγιές γεμάτες από έλματα.

Πρόκειται για ένα σημείο απόλυτης ηρεμίας καθώς βρίσκεσαι ανάμεσα στα έλματα και ακολουθείς ένα φιδίσιο μονοπάτι το οποίο μετά από 5-6 στροφές οδηγεί σε έναν σχεδόν κάθετο βράχο ο οποίος φωνάζει από μακριά ...αδιέξοδο...Κατά την επιστροφή έχοντας συνηθίσει τη δυσκολία του εδάφους, απολαμβάνεις καλύτερα την καταπράσινη θέα και την απόλυτη ηρεμία, σε ένα από τα πιο κρυφά μο-

νοπάτια του χωριού. Στο βάθος φαίνεται από κάποια σημεία και ο Προφήτης Ηλίας.

Οδηγίες

Με δύο τρόπους μπορεί κάποιος να φτάσει στο μονοπάτι.

1. Πριν φτάσουμε στο εξωκλήσι του Προφήτη Ηλία παίρνουμε τον κατηφορικό δρόμο δεξιά και ακολουθούμε τον πλατύ δρόμο. Όταν πια έχουμε κατέβει αρκετά χαμηλά απλώς ακολουθούμε πάλι με κατεύθυνση προς τα δεξιά το μονοπάτι που οδηγεί προς τα έλματα και μετά από περίπου 45-50 λεπτά φτάνουμε στο αδιέξοδο.
2. Κατηφορίζοντας στην γειτονιά της γούρνας φτάνουμε και περνάμε τα τελευταία σπίτια. Από εκεί ξεκινά ένα κατηφορικό μονοπάτι το οποίο κινείται παράλληλα με τη ρεματιά του «γκουρμάδη». Όταν πια συναντήσουμε τα έλματα σημαίνει ότι είμαστε στο σωστό δρόμο και κάπου εκεί ξεκινά το μικρό φαράγγι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΥΖΕΛΗΣ

Η ΚΡΕΜΑΣΤΗ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΕΣ ΕΚΛΟΤΕΣ 2010

Στις 7 και 14 Νοεμβρίου του 2010 οι ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΕΣ προσήλθαν στις κάλπες για την εκλογή Δημάρχου για το νέο δήμο Ευρώτα, την εκλογή Περιφερειάρχη για τη νέα περιφέρεια Πελοποννήσου αλληλά και για την εκλογή του Τοπικού Συμβουλίου της Κρεμαστής.

Σύμφωνα με το νέο σχέδιο τοπικής αυτοδιοίκησης Καλλικράτης, όλα τα δημοτικά διαμερίσματα, όπως και η Κρεμαστή, θα έχουν τοπικό συμβούλιο το οποίο θα συμμετέχει στο δημοτικό συμβούλιο (θα το εκπροσωπεί ο πρόεδρος του συμβουλίου), κάθε φορά που θα συζητείται θέμα για την Κρεμαστή (τουλάχιστον μία φορά κάθε μήνα). Οι αρμοδιότητες του τοπικού συμβουλίου είναι ανάλογες με αυτές που είχε παλιά όταν ακόμα η Κρεμαστή αποτελούσε κοινότητα. Ασχολείται με τα θέματα της Κρεμαστής και πρέπει να μεταφέρει κάθε φορά τα αιτήματα του στο δημοτικό συμβούλιο.

Όσον αφορά για την εκλογή δημάρχου στις 7 Νοεμβρίου τα αποτελέσματα ήταν τα εξής:

	Εγγ/νοι	Ψηφ/ντες	Άκυρα	Λευκά	Έγκυρα	Γρυπιώτης Ιωάννης	Πήλιουρας Φίλιππος	Σταματάκου Σταυρούλα
113 ε.τ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ	426	144	2	0	142	71	62	9
114 ε.τ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ	490	180	5	1	174	92	78	4

Ενώ για τις 14 Νοεμβρίου τα αποτελέσματα ήταν τα εξής:

	Εγγ/νοι	Ψηφ/ντες	Άκυρα	Λευκά	Έγκυρα	Γρυπιώτης Ιωάννης	Πήλιουρας Φίλιππος	Σταματάκου Σταυρούλα
113 ε.τ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ	426	88	3	0	85	44	41	-
114 ε.τ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ	490	149	3	2	144	73	71	-

Όσον αφορά για την εκλογή περιφερειάρχη στις 7 Νοεμβρίου τα αποτελέσματα ήταν τα εξής:

	Έγκυρα	Δυνατή Πελοπόννησος Δράκος Δημ	Νέα Πελοπόννησος Τατούλης Πετ.	Λαϊκή Συς/ση	Αρ/ρη Παρ/ση	Αγ/κη Συν/σια	Οικ/κη Συν.	Δημ/κη Συν.	Εθν. Συση.
113 ε.τ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ	135	64	45	11	2	6	1	5	1
114 ε.τ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ	172	101	48	7	1	7	2	0	6

Ενώ για τις 14 Νοεμβρίου τα αποτελέσματα ήταν τα εξής:

	Έγκυρα	Δυνατή Πελοπόννησος Δράκος Δημ	Νέα Πελοπόννησος Τατούλης Πετ.	Λαϊκή Συς/ση	Αρ/ρη Παρ/ση	Αγ/κη Συν/σια	Οικ/κη Συν.	Δημ/κη Συν.	Εθν. Συση.
113 ε.τ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ	86	44	42	-	-	-	-	-	-
114 ε.τ ΚΡΕΜΑΣΤΗΣ	142	90	52	-	-	-	-	-	-

Υποψήφιοι για το τοπικό συμβούλιο ήταν έξι (6) συμπατριώτες μας, από τους οποίους τέσσερις κατέβηκαν με τον συνδυασμό του κ. Γρυπιώτη Ιωάννη, δύο με τον συνδυασμό του κ. Πήλιουρα Φιλίππου ενώ με τον συνδυασμό της κυρίας Σταματάκου δεν έβαλε κάποιος υποψηφιότητα για το τοπικό συμβούλιο.

Τα αποτελέσματα των υποψηφίων με βάση τους σταυρούς που συγκέντρωσαν έχουν ως εξής:

Κοσμάς Χρήστος, με το συνδυασμό του κ. Πήλιουρα, 92 ψήφοι
Πριφτάκης Αλέξανδρος, με το συνδυασμό του κ. Γρυπιώτη 64 ψήφοι
Παπαμιχαήλπουλος Κωνσταντίνος, με το συνδυασμό του κ. Γρυπιώτη 50 ψήφοι

Δρίβας Κωνσταντίνος, με το συνδυασμό του κ. Πήλιουρα 39 ψήφοι
Τσορομώκος Αντώνιος, με το συνδυασμό του κ. Γρυπιώτη 30 ψήφοι
Κουτρουλάκη Τριανταφυλλιά, με το συνδυασμό του κ. Γρυπιώτη 11 ψήφοι

Με βάση τα παραπάνω αποτελέσματα, οι κύριοι Κοσμάς, Πριφτάκης και Παπαμιχαήλπουλος εκλέγονται στο τριμελές τοπικό συμβούλιο της Κρεμαστής. Σύμφωνα με το σχέδιο Καλλικράτης Πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου εκλέγεται ο πρώτος σε σταυρούς υποψήφιος από τον συνδυασμό που ήρθε πρώτος στο χωριό. Συνεπώς Πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου της Κρεμαστής εκλέγεται ο κύριος Πριφτάκης Αλέξανδρος. Ευχόμαστε και στους τρεις καλή δύναμη, να ανταποκριθούν στα καθήκοντά τους και ευελπιστούμε να κάνουν ότι καλύτερο μπορούν για να βοηθήσουν το χωριό μας.

Πολλά συγχαρητήρια και στον κ. Παυλάκη Παναγιώτη του Αλεξάνδρου ο οποίος ως υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος ήρθε πρώτος σε σταυρούς στο δήμο Νιάτων στο συνδυασμό του κ. Γρυπιώτη. Ο κ. Παυλάκη Παναγιώτης ορίστηκε από τον νέο Δήμαρχο ως Αντιδήμαρχος. Του ευχόμαστε να είναι γερός και δραστήριος και να μπορέσει από τη θέση την οποία κατέχει να βοηθήσει την Κρεμαστή.

I.K.ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΤΩΝ 2010

Πρόγραμμα Καλλικράτης, ακριβέστερα Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης, ονομάζεται ο ελληνικός νόμος 3852/2010, με τον οποίο μεταρρυθμίστηκε η διοικητική διαίρεση της Ελλάδας και επανακαθορίστηκαν τα όρια των αυτοδιοικητικών μονάδων, ο τρόπος εκλογής των οργάνων και οι αρμοδιότητές τους. Ενίοτε απαντάται και ως Σχέδιο Καλλικράτης, από την ονομασία που είχε πριν εισαχθεί προς συζήτηση στη Βουλή των Ελλήνων. Το πρόγραμμα ψηφίστηκε από την Ελληνική Βουλή το Μάιο του 2010. Μέρος των διατάξεών του ενεργοποιήθηκε άμεσα με τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως στις 7 Ιουνίου 2010 (ΦΕΚ 87/τ.Α'/2010), ώστε να διεξαχθούν βάσει αυτών οι αυτοδιοικητικές εκλογές του ίδιου έτους. Στην πλήρη μορφή του, τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2011.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα Καλλικράτης, οι δήμοι της Λακωνίας συνενώθηκαν και δημιουργήθηκαν συνολικά πέντε (5) νέοι δήμοι που είναι οι εξής:

1. Δήμος Σπάρτης με έδρα τη Σπάρτη αποτελούμενος από τους δήμους α. Σπάρτης β. Οινούντος γ. Μυστρά δ. Πελλήνας ε. Θεραπνών στ. Φαρίδος και τη κοινότητα Καρυών, οι οποίοι καταργούνται.
2. Δήμος Μάνης με έδρα το Γύθειο και ιστορική έδρα την Αρεόπολη αποτελούμενος από τους δήμους α. Γυθείου β. Σμύνους γ. Οιτύλου και δ. Ανατολικής Μάνης, οι οποίοι καταργούνται.
3. Δήμος Ευρώτα με έδρα τη Σκάλα αποτελούμενος από τους δήμους α. Έλους β. Κροκεών γ. Σκάλας δ. Νιάτων και ε. Γερόνθρων, οι οποίοι καταργούνται.
4. Δήμος Επιδαύρου Λιμηράς με έδρα τους Μολιάους αποτελούμενος από τους δήμους α. Μονεμβασιάς β. Μολιάων γ. Ζάρακα δ. Ασωπού και ε. Βοιών, οι οποίοι καταργούνται
5. Η κοινότητα Εθαφονήσου αναγνωρίζεται σε δήμο, με όνομα, έδρα και

εδαφική περιφέρεια αυτά της τέως κοινότητας.

Για τον δήμο Ευρώτα, όπου ανήκει και η ΚΡΕΜΑΣΤΗ, υποψήφιοι για την δημαρχία ήταν τρεις (3):

1. Γρυπιώτης Ιωάννης του Γεωργίου με τον συνδυασμό Σύγχρονη Κοινωνία,
2. Πήλιουρας Φίλιππος του Ιωάννη με τον συνδυασμό Κεντρική Λακωνία Δύναμη Ανάπτυξης και
3. Σταματάκου Σταυρούλα (Βούλα) του Ιωάννη με τον συνδυασμό Λαϊκή Συσπείρωση Ευρώτα.

Τα αποτελέσματα των εκλογών έχουν ως εξής:

	Ενσωμάτωση	Γραμμένοι	Ψήφισαν	Έγκυρα	Άκυρα	Λευκά
A	56/56 / 100,00 %	23.826	12.784 / 53,66 %	12.364 / 96,71 %	337 / 2,64 %	83 / 0,65 %
B	56/56 / 100,00 %	23.826	11.646 / 48,88 %	11.277 / 96,83 %	244 / 2,10 %	125 / 1,07 %

Συνέχεια στη σελίδα 8

ΗΜΕΡΕΣ ΧΕΙΜΩΝΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Φορτισμένος και ανήσυχος από την σημερινή πνιγνή καθημερινότητα της πόλης μπήκα στον πειρασμό να κάνω συγκρίσεις με τις δύσκολες χειμωνιάτικες μέρες που έζησα στο χωριό στην περίοδο 1945 – 1990.

Η κάθε οικογένεια είχε την κύρια φροντίδα να εξασφαλίσει το ψωμί και το λάδι της χρονιάς. Ο ερχομός του χειμώνα (συνήθως βαρύς) εύρισκε την οικογένεια στις εξής δραστηριότητες:

Οι άντρες στο καμάτι
Η μάνα, οι αδελφές, εργάτριες στον κάμπο για να μαζέψουν ελνές
Η γιαγιά σπίτι να φροντίζει τα παιδιά, να μαγειρεύει

Τα παιδιά στο σχολείο, αν είχαμε δάσκαλο.

Η τυπική εβδομάδα είχε τις εξής δουλειές:

Το πρωί της Δευτέρας (ώρα 4) άρχιζε η προετοιμασία αναχώρησης για το καμάτι. Οι άντρες έτρωγαν το πρωινό τους (συνήθως τηγανιτός μπακαλιάρος ή πίτα) έπιναν το κρασάκι τους και ετοιμάζαν το ζευγάρι. Πορεία 1-2ώρες, με το φως του φαναριού και ξημέρωμα στο καλύβι (αγροικία). Ξεφόρτωμα (σανός, άχυρα για τα ζα, σπόρος, τρόφιμα της εβδομάδας). Φόρτωση (συμπράγκαλα ζευγαριού: αλέτρι, ζυγός λαιμαργιές, ξινάρια) και

πορεία για το χωράφι. Ζέψιμο και καμάτι μέχρι το απόγευμα.

Επιστροφή στο καλύβι. Περιποίηση του ζευγαριού (τάισμα – πότισμα). Άναμα φωτιάς, μαγείρεμα – δείπνο, και στη συνέχεια ύπνος μέχρι 04:00 – 05:00Ω.

Το εσωτερικό του καλυβιού ήταν ενιαίος χώρος σε δύο επίπεδα. Στο κάτω επίπεδο σταβλίζονταν τα ζα και στο πάνω επίπεδο υπήρχε το τζάκι και έμενε το προσωπικό που καμάτευε.

Κάθε πρωί της εβδομάδας η γιαγιά άναβε τη φωτιά, ετοιμάζε τα παιδιά να πάνε σχολείο. Τα περισσότερα ξυπόλητα, νησικά, με κοντά παντελόνια, και τα πόδια τους γεμάτα πέλιζες.

Το σχολείο λειτουργούσε πρωί και απόγευμα.

Διάβασμα δεν είχαμε γιατί δεν είχαμε βιβλία (μόνο αναγνωστικό). Είχαμε μόνο γράψιμο, κάτω από το λυχνάρι

Όλες οι μέρες της εβδομάδας (Δευτέρα – Σάββατο) οι ίδιες δουλειές.

Το Σάββατο βράδυ επιστροφή στο χωριό για ξεκούραση - καθαριότητα

Κυριακή: όλη η οικογένεια στην εκκλησία και οι άντρες μετά την εκκλησία στις ταβέρνες του χωριού αν υπήρχε χρήμα το γιορτινό γεύμα: Πίτα ή γκόγκες ή

άγρια χόρτα γιαχνί.

Τις μέρες χιονιού η οικογένεια είχε απαρτία. Οι άντρες στις ταβέρνες έπαιζαν «σκαμπίλι», πινάκλι, πρέφα κολιτσίνια και έπιναν τα ποτηράκια τους «ξεροσφύρι». Γίνοντουσαν και βεγγέρες στα σπίτια. Τα παιδιά έπαιζαν χιονοπόλεμο, έφτιαχναν χιονάνθρωπους και έστηναν παγι-

Πριν κάποια χρόνια (Θεοφάνεια).

δες για σπουργίτια.

Τέλος του Γενάρη – μέσα Φλεβάρη τελείωνε το καμάτι και οι γυναίκες τελείωναν τις ελνές. Τα εργατικά τους μεροκάματα πληρώνονταν με λάδι και λίγα πορτοκάλια.

Το Μάρτη ο καιρός ήταν χειμωνιάτικος, κρύος, πολλές χρονιές έφερνε χιόνι. Άρχιζαν οι δουλειές των αμπελιών (κλάδεμα, σκάψιμο).

Τα βράδια των γιορτινών ημερών του χειμώνα παρέες νέων περιδιαβαίνοντας τους κεντρικούς δρόμους του χωριού τραγουδούσαν δημοτικά – λαϊκά τραγούδια, καντάδα «στο πρόσωπο»

Παιδί εκείνα τα χρόνια, δεν είχα δει ανθρώπους μελαγχολικούς, σε κατάθλιψη, αγχωμένους, παρά την κούραση και τη

μεγαλύτερους για αυτό απευθύνονταν σε όλους με τις λέξεις («θεία», «μπάρμπα», αντί «κυρία», «κύριε»).

Σήμερα, ο άνθρωποι που έφυγαν από τα χωριά τους ζουν σε πόλεις κολαστήρια, με ένα σωρό προβλήματα, αβεβαιότητες, ανασφάλειες, φοβικοί και με μόνιμο άγχος για το μέλλον, με κοινωνίες χωρίς συνοχή, αλληλοσεβασμό, αλληλοβοήθεια.

Συγκρίνοντας τις δύο κοινωνίες (της παιδικής ηλικίας και τη σημερινή) θυμήθηκα τα λόγια ενός θυμόσοφου πατριώτη μας, που μου είπε κάποιο καλοκαίρι στο χωριό «το όνειρό μου, αν ποτέ τα καταφέρω είναι να γυρίσω στο σύστημα της κλειστής οικονομίας των προπατόρων μου κάνοντας το πιο οργανωμένο και αποτελεσματικό. Εργασία, αυτάρκεια και ελευθερία.

Ένα κτήμα όπου να'χω μόνο τρεις προθεσμίες: Να σπειρώ, να οργώσω, να θερίσω»

Η σημερινή ζούγκλα της πόλης, οι αβεβαιότητες του «μνημονίου» θα κάνουν πολλούς να ονειρευτούν, όπως ο παραπάνω θυμόσοφος πατριώτης. Μακάρι να κάνουν το όνειρο πραγματικότητα.

N.A.Δ.

Κρεμαστιώτικα Τραγούδια

Του Νίκου Μπαριάμη

1. Βασιλικός μυρίζει εδώ (συρτό)

Βασιλικός -βρ' αμάν αμάν- βασιλικός μυρίζει εδώ
βασιλικός μυρίζει εδώ κάποια τον έχει στο λαιμό
Τον έχει η κό -βρ' αμάν αμάν- τον έχει η κόρη του παπά
τον έχει η κόρη του παπά περιπλεγμένον στα μαλλιά
Πάω κι εγώ -βρ' αμάν αμάν- πάω κι εγώ να μυριστώ
πάω κι εγώ να μυριστώ, φεύγα, ρε πούστη, απ' εδώ
Μην μου λερώνω -βρ' αμάν αμάν- μην μου λερώσεις την ποδιά
μην μου λερώσεις την ποδιά και μου ξεμπλέξεις τα μαλλιά

Το τραγούδησε η Λυγερή Παρδάλη-Λεγάκη

2. Χρυσόμουλα (αργό του τραπεζιού)

Πραματευτής κατέβαινε απ' τη Θεσσαλονίκη,
φέρνει μουλάρια δώδεκα, τρεις μούλες δεκαπέντε,
φέρνει και μια χρυσόμουλα, χρυσοκαλιγωμένη.
Χρυσά ήταν τα πετάλια της κι ασήμια τα καρφιά της.
Πραματευτής καβάλησε στις μούλας τα καπούλια
κι η μούλα παραστράτησε κι άλλονε δρόμο πήρε,
πήρε το δρόμο τον πλατύ, τον δρόμο τον μεγάλο.
Κι ο δρόμος της την έβγαλε σε κλέφτικα λημέρια.
-Χαρά σε τούτα τα βουνά και κλέφτες δεν υπάρχουν.
Κι οι κλέφτες τον εζώσανε

Το τραγούδησαν οι Βασίλης Χαραμής, Γιώργος Ταμπάκος και Γιώργος Παράσχος

3. Πού 'σουν πέρδικα καημένη (συρτό)

Πού 'σουν πέ -μωρέ- πού 'σουν πέ- πού 'σουν πέρδικα καημένη
πού 'σουν πέρδικα καημένη που 'ρθες το πρωί βρεγμένη
Ήμουνα -μωρέ- ήμουνα, ήμουνα ψηλά στα πλάγια
ήμουνα ψηλά στα πλάγια τις δροσιές και στα χορτάρια
Κι έτρωγα -μωρέ- κι έτρωγα, κι έτρωγα το Μάν τριφύλλι
κι έτρωγα το Μάν τριφύλλι και τον Αύγουστο σταφύλι,
και τον Αύγουστο σταφύλι που 'μαι κόκκινη στα χείλη
Και τον Α -μωρέ- και τον Α- και τον Αλωνάρη στάρι
και τον Αλωνάρη στάρι που 'μαι άσπρη στο ποδάρι

Το τραγούδησε ο Νίκος Τσορωμόκος (Σπόρτης)

4. Θέλω να πάω στην Αραπιά (τσακόνικο)

Θέλω να πάω -κι αμάν αμάν- θέλω να παω στην Αραπιά
Θέλω να πάω στην Αραπιά να πιάσω έναν Αράπη
Να κάθουμαι -κι αμάν αμάν- να κάθουμαι να τον ρωτώ
Να κάθουμαι να τον ρωτώ πώς πιάνεται η αγάπη
Από τα μά -κι αμάν αμάν- από τα μάτια πιάνεται
Από τα μάτια πιάνεται στα χείλη κατεβαίνει
Κι από τα χεί -κι αμάν αμάν- κι από τα χείλη στην καρδιά
Κι από τα χείλη στην καρδιά ριζώνει και δεν βγαίνει πιά

Το τραγούδι ηχογράφησε ο κος Γιάννης Πριφτάκης από τον πατέρα του Τάσο Πριφτάκη (Ελληνα) ο οποίος τραγουδά το 1986

5. Μαύρα μάτια στο ποτήρι (καλαματιανό)

Μαύρα μά -καλέ κοντούλα- μαύρα μάτια στο ποτήρι
μαύρα μάτια στο ποτήρι, γαλανά στο παρεθύρι
Δως μου τα -μωρή κοντούλα- δως μου τα να τα' αγοράσω
δως μου τα να τα' αγοράσω κι ό,τι έχω ας το χάσω
Δεν πουλιό -μωρέ λεβέντη- δεν πουλιόνται αυτά με γρόσσια
δεν πουλιόνται αυτά με γρόσσια, μ' εκατό και με διακόσια
Θα τα δώ -μωρή κοντούλα- θα τα δώσω στον καλό μου
θα τα δώσω στον καλό μου και στον αγαπτικό μου

Το τραγούδησαν οι Βασίλης Χαραμής, Γιώργος Ταμπάκος, Γιώργος Παράσχος, Μαρία Δρίβα-Νιοφώτη και Πίτσα Ταμπάκου

6. Βουνά μην καμαρώνετε (τσάμικο)

Όρε, βουνά μην κα- βουνά μην καμαρώνετε
βουνά μην καμαρώνετε κι εσείς ψηλές ραχούλε
Όρε, γιατί βουνό, γιατί βουνό ήμουν μια φορά
γιατί βουνό ήμουν μια φορά, ψηλότερ' από τ' άλλα
Όρε, είχα σαρά- είχα σαράντα δυο κορφές
είχα σαράντα δυο κορφές κι εξήντα δυο ραχούλες

Το τραγούδησαν οι Μαρία Παρδάλη και Πολυξένη Παρδάλη-Κόκκορη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΤΤΙΚΗ ΚΡΕΜΑΣΤΙΩΤΩΝ «Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ»

Ο σύλλογος μας σε συνεργασία με τον τοπικό σύλλογο του χωριού, «Ο ΕΛΑΤΟΣ», προχώρησε στην τοποθέτηση τηλεοπτικού δέκτη στην Κρεμαστή για το τηλεοπτικό κανάλι ΣΚΑΙ. Το εν λόγω έργο ήταν μια πρωτοβουλία του προέδρου του συλλόγου ο ΕΛΑΤΟΣ κ. Θεόδωρος Παυλάκη. Η χρηματοδότηση του έργου έγινε και από τους δύο συλλόγους με κόστος € 900 έκαστος. Επίσης έγινε συντήρηση-αναβάθμιση της παλαιάς κεραίας διότι είχε αρκετό καιρό να γίνει με αποτέλεσμα να υπάρχει πρόβλημα στη λήψη εικόνας από ορισμένα κανάλια. Τόσο ο δικός μας σύλλογος όσο και ο τοπικός προσπαθούμε να κάνουμε ότι καλύτερο μπορούμε για όλους μας. Παρακαλούμε να μας επισημαίνεται τυχόν παράπονα αλλά και λύσεις.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Τα άρθρα σας για την εφημερίδα, καθώς και ερωτήσεις – απορίες, παρατηρήσεις, μπορείτε να τα στέλνεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση: opatriotis@hotmail.com
2. Στο άρθρο του προηγούμενου τεύχους της εφημερίδας σχετικά με «πεζοπορία στα γύρω βουνά της Κρεμαστής», εκ παραδρομής δεν αναφέρθηκε το όνομα του «φίλου της Κρεμαστής» που έστειλε το άρθρο. Πρόκειται για τον Στέλιο Ντσιαφέρη, μέλος του πεζοπορικού – ορειβατικού συλλόγου Φυλής.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Θερμά ευχαριστήρια

Πριν λίγο καιρό, μια απροσεξία της στιγμής, στάθηκε αρκετή για να οδηγήσει τη κυρά Παναγιώτα μου σ' ένα σοβαρό ορθοπεδικό ατύχημα. Οδηγήθηκαμε στο νοσοκομείο ΚΑΤ όπου θα γινόταν χειρουργική επέμβαση στη κατατρομαγμένη κυρά Παναγιώτα.

Το νοσοκομείο ζήτησε πριν την επέμβαση μερικές φιάλες αίματος.

Η πρόνοια του συλλόγου «Έλατος» με τη αιμοδοσία του Αυγούστου, μας εξασφάλισε το απαραίτητο αίμα και μας πρόσφερε μεγάλη ανακούφιση, αυτές τις τόσο δύσκολες μας στιγμές.

Ευχαριστώ πολύ τόσο τους εθελοκτές αιμοδότες του χωριού μας, αλλά και το Δ/Σ του συλλόγου Έλατος.

Ευχαριστώ επίσης τους πατριώτες μας που την επισκεφθήκανε, τις σκληρές ημέρες παραμονής στο νοσοκομείο Παναγιώτης Αναστ. Παρδάλης.

Σοβαρό τροχαίο ατύχημα

Τις ημέρες των Χριστουγέννων στην Ν Υόρκη των ΗΠΑ παρασύρθηκε από αυτοκίνητο ο αγαπητός μας Κώστας Αγγελόπουλος σύζυγος της Ντίνας Λεγάκη.

Οι τραυματισμοί που του προκλήθηκαν είναι βαρύτατοι όλοι ευχόμαστε να επανέλθει ακέρατος κοντά μας.

Ζαρακίτικη Παραδοσιακή Φορεσιά

Συνέχεια από τη σελίδα 4

Οι πιο εύπορες γυναίκες φορούσαν στο κεφάλι φέσι, το λεγόμενο παπάζι, κόκκινου χρώματος με μακριά φούντα μαύρη ή γαλάζια. Το παπάζι το φορούσαν σπαστό και η φούντα κρεμόταν πάντα στο πλάι. Τα μαλλιά συνήθως τα έκαναν πλεξίδες. Στα πόδια φορούσαν τις αναβρυτιώτικες βακέτες, δερμάτινα υποδήματα με γλώσσα ή λουράκι μπροστά. Ονομάζονται έτσι γιατί τα αγόραζαν από την Αναβρυτή του Ταυγέτου, όπου υπήρχε αναπτυγμένη βυρσοδεψία. Για στολίδια έβαζαν στο λαιμό, οι πιο πλούσιες κυρίως, γιορντάνια, δηλαδή μικρά

λουράκια στα οποία κρεμούσαν φλουριά ή μικρά τριγωνικά σχήματα με τρύπα για να περνά το λουράκι, σε αρκετές σειρές που κάλυπταν το στήθος. Από στολίδια και βαψίματα μόνο οι πλούσιες καλληπιζόνταν και σπάνια. Γενικότερα, η ενδυμασία της αρχόντισσας ή της εύπορης γυναίκας ήταν πολυτελέστερη. Επίσημο γυναικείο ένδυμα ήταν και η μπλερίνα, ένα είδος ολόσωμου φουστανιού. Το ότι φοριόταν αυτό το ένδυμα στο Ζάρακα μαρτυρεί το γνωστό ωραίο Πισταμιάτικο τραγούδι της Ελενιώς, σε ρυθμό καλαματιανού: «...Για σήκω πάνω, Ελενιώ, φόρα τη μπλερίνα, γιατί ήρθε τηλεγράφημα να γίνεις

υπουργίνα...».

Η καθημερινή ενδυμασία ήταν πολύ πιο απλή. Κι εδώ οι γυναίκες φορούσαν εσωτερικά το βρακί και το μακρύ πουκάμισο, χωρίς κεντήδια όμως στην τραχηλιά και στα μανίκια. Από τη μέση και πάνω φορούσαν το σακάκι από βαμβακερό γνέμα. Ήταν δίχρωμο με ρίγες: άσπρο ή γεράνιο, άσπρο ή κόκκινο, άσπρο ή κίτρινο. Είχε μανίκια και γιακά και κούμπωνε με κουμπιά ως το λαιμό. Από τη μέση και κάτω φορούσαν το φουστάνι σε διάφορα χρώματα, βαμβακερό αργαλένιο. Κούμπωνε στη μέση με κουμπί. Για το κρύο, φορούσαν από πάνω το γιουρντί. Ήταν

όμως πιο απλό από το επίσημο. Δεν είχε ούτε γαϊτάνι, ούτε κεντήδια. Είχε απλώς μαύρο χρώμα και, μερικές φορές, μικρές φούντες στις άκρες. Ακόμη φορούσαν και ποδιά. Είχαν διάφορους χρωματισμούς και σχήματα, κυρίως ρίγες οριζόντιες σε διάφορους χρωματισμούς, αλλά υπήρχαν και μονόχρωμες ποδιές. Στα πόδια φορούσαν απλά γουρνοτσάρουχα. Στο κεφάλι φορούσαν ένα μαντήλι που το έκαναν φακιόλι. Ήταν μαντήλι απλό, μονόχρωμο, το οποίο έκαναν τριγωνικό και έδεναν τις δυο άκρες του στον αυχένα ή τις πενούσαν από τον αυχένα σταυρωτά και τις έδεναν ψηλά στο μέτωπο. Αλ-

λες φορές το έδεναν έτσι ώστε να καλύπτει το λαιμό, άλλες φορές το έβαζαν στο κεφάλι και άφηναν τις δυο άκρες του να κρέμονται και άλλες φορές το έδεναν έτσι ώστε να καλύπτει το κεφάλι, το λαιμό και το στόμα ως τη μύτη. Το κεφαλοδέσιμο αυτό το έκαναν κυρίως οι γριές το χειμώνα.

Πηγές:

Ρουμελιώτης Παναγιώτης, Λαογραφικά των χωριών του Ζάρακα της Επιδάουρου Λιμηράς Λακωνίας, Αθήνα 1996

Επιτόπια έρευνα και αυτοψία σε ενδυμασίες

Νίκος Μπαριάμης

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ 2010

Συνέχεια από τη σελίδα 6

Α/Α	Υποψήφιος / Συνδυασμός	Α' Κυριακή			Β' Κυριακή			Σύνολο
		Ποσοστό	Ψήφοι	Έδρες	Ποσοστό	Ψήφοι	Έδρες	
1	Γρυπιώτης Ιωάννης του Γεωργίου / ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ	48,40	5.984	7	50,05	5.644	9	16
2	Πήλιουρας Φίλιππος του Ιωάννη / ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΛΑΚΩΝΙΑ ΔΥΝΑΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	41,97	5.189	6	49,95	5.633	4	10
3	Σταματάκου Σταυρούλα (Βούλα) του Ιωάννη / ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΥΡΩΤΑ	9,63	1.191	1				1

Σύμφωνα με τα παραπάνω αποτελέσματα, με μόλις έντεκα (11) ψήφους περισσότερους ο Ιωάννης Γρυπιώτης γίνεται ο πρώτος Δήμαρχος του νέου δήμου Ευρώτα. Ευχόμαστε στο νέο δήμαρχο καλή επιτυχία και ευελπιστούμε να ανταποκριθεί στα καθήκοντα που αναλαμβάνει.

Όσον αφορά τις περιφερειακές εκλογές, σύμφωνα με το σχέδιο Καλλικράτης ο νομός Λακωνίας ανήκει πλέον στη νέα περιφέρεια Πελοποννήσου. Η Περιφέρεια Πελοποννήσου είναι μία από τις δεκατρείς Περιφέρειες της Ελλάδας. Περιλαμβάνει τους νομούς Αρκαδίας, Αργολίδας, Κορινθίας, ΛΑΚΩ-

ΝΙΑΣ και Μεσσηνίας. Οι νομοί Αχαΐας και Ηλείας παρ' όλο που βρίσκονται στην Πελοπόννησο, ανήκουν στην περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας. Έδρα της περιφέρειας είναι η πόλη της Τρίπολης.

Στις περιφερειακές εκλογές του 2010, που διεξήχθησαν στις 7 και 14 Νοεμβρίου τα αποτελέσματα είχαν ως εξής:

Υποψήφιος - Συνδυασμός	% 1ου γύρου	Ψήφοι 1ου γύρου	% 2ου γύρου	Ψήφοι 2ου γύρου	Σύνολο εδρών
Πέτρος Τατούλης / ΝΕΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ	41,71	157.597	52,53	156.960	31
Δημήτρης Δράκος / ΔΥΝΑΤΗ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ	40,94	154.691	47,47	141.863	16
Νίκος Γόντικας / ΛΑΪΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	6,79	25.669			2
Αθανάσιος Πετράκος / ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	3,93	14.835			1
Λάμπρος Μπούκλης / ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΜΟΡΙΑ	1,91	7.212			1
Παναγιώτης Κάτσαρης / ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΟ ΜΟΡΙΑ	1,71	6.443			
Γεώργιος Τσόγκας / ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ	1,57	5.920			
Νικήτας Σαμπαζιώτης / ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	1,45	5.468			

Σύμφωνα με τα παραπάνω αποτελέσματα, ο Πέτρος Τατούλης γίνεται ο πρώτος Περιφερειάρχης της νέας περιφέρειας Πελοποννήσου. Ευχόμαστε στο νέο περιφερειάρχη καλή επιτυχία και ευελπιστούμε να ανταποκριθεί στα καθήκοντα που αναλαμβάνει.

Ι. Κ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ